

Knieval voor blauwe kneuzen

Geachte collegae programma-, project-, interim- en andere managers,

We zien het allemaal: elke klus die op de markt verschijnt vereist certificering. Zonder certificaat voldoe je niet aan knock-out criteria en is elke kans op omzet bij voorbaat Zero. Zo vergaat het mij, zo vergaat het elke zelfstandige ondernemer. We moeten en gaan ons certificeren en die markt groeit dan ook gestaag.

Ik heb me eindelijk opgegeven voor een certificeringstraject waar ik het vak van projectmanager onder de knie ga krijgen. PRINCE2: projects in a controlled environment. Die methode ken ik al jaren, heb er zelden of nooit een project door zien slagen maar is wel het meest gevraagde certificaat en daarmee een knock out criterium bij gunningen. Als zoveel opdrachtgevers dit eisen, dan moet er toch wel iets goeds in de cursus zitten? Met die hoop in mijn achterhoofd reis ik op zondagmiddag af naar het trainingsinstituut om in drie dagen klaargestoomd te worden voor de examens.

Waar gaat het om in Prince2? Je denkt: om projecten goed en gestructureerd op te leveren. En natuurlijk voorziet Prince2 daarin. Maar er zijn twee zinnen die me niet helemaal lekker zitten:

1. De cursus gaat niet over sociale vaardigheden of het motiveren van mensen. Dit staat zwart op wit in het grote blauwe cursusboek van ruim 100 euro;
2. De trainer zegt voortdurend: 'this is to cover your ass'¹.

En daarmee is Prince2 goed samengevat. In plaats van een opleiding die het potentieel in mensen naar boven haalt, verbinding brengt en vertrouwen kweekt is het merendeel van de activiteiten gericht op het afrekenen van anderen en het voorkomen dat je zelf afgerekend wordt. Hoe kostbaar deze aanpak is voor de maatschappij kun je lastig overschatten. Een aantal grote, recent mislukte ICT projecten waren allen uitgevoerd m.b.v. Prince2: tientallen miljoenen door het putje. Waarbij, zo blijkt uit evaluaties, er weinig schortte aan de Prince2 documentatie.

Hoe is het mogelijk dat deze methode die zoveel bloopers op zijn naam heeft staan zo'n furore maakt? Wie of wat zit daar achter?

Is de tijd niet aangebroken om werk te maken van echt projectmanagement? Waarbij mensen in een projectteam participeren omdat ze zich verbonden weten met de doelen die het project nastreeft? En waarbij geld middel is en niet het doel?

Ik weet het: utopistische prietpraat waar geen plaats voor is in een harder worden maatschappij waarin bezuiniging rondwaart als een onzekerheid waar maar weinigen echt tegen opgewassen zijn. Of zijn het juist de bezuinigingen die helpen zin en onzin te scheiden? A blessing in disguise?

Hoe dan ook, geachte college programma-, project- en interim-managers: met mijn certificaat op zak kan ik weer meedoen op de arbeidsmarkt. Maar iedere toekomstige opdrachtgever mag het nu al weten: zonder aandacht voor mensen sla ik de klus liever over.

¹ Deze trainer is bezig met het schrijven van een boek over een nieuwe projectmanagement methode waarbij mensen nadrukkelijk centraal staan. Ik ga beslist dit boek lezen.